విష్ యు హేపీ క్రిస్మస్

"రక్షకుండుదయించినాడట

మన కొరకు పరమ రక్షకుండుదయించినాడట"

చర్చిలోంచి పాట వినబడుతూవుంది. క్రీస్తు జన్మకది గానం. క్రిస్మస్ సంగీతం.

ఈ పాట చర్చి గుండెలోంచి సుడులు తిరుగుతూ వెలువడుతూ ఉంది. ఈ చర్చి పట్టణం గుండెగా వుంది. ఈ పట్టణం ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి గుండె.

చర్చిలో ఉత్సాహంలో వెలుతురులో సంగీతంలో సుగంధంలో ధ్యానంలో క్రైస్తవులు. రంగు కాగితాలు అలంకారాలతో, అలంకరించుచున్న మనుషులతో, చర్చి ఉత్సాహంగా ఉత్సవంగా ఊపిరి పీలుస్తూ వుంది.

ఫాదర్ ప్రసంగం ప్రారంభించాడు. యేసు క్రీస్తు పుట్టడం, ఆ పుట్టుకను గూర్చి ముందుగానే ప్రవక్తలు తెలియజేయడం. దేవదూతలు గొర్రెల కాపరుల గురించి ప్రతి సంవత్సరం క్రిస్మస్ రోజు చెప్పేదే వివరిస్తున్నారు.

అది ఎన్నోసార్లు విన్న వాళ్ళు చాలా మంది. వాళ్ళే దాన్ని చాలాసార్లు చదివారు. ఎప్పుడూ వినని వాళ్ళు ఇంకా అ ఆ లు రానివాళ్లు ఇప్పుడు వింటు న్నారు. అయితే అర్థం కాదు. అర్థమయిన వాళ్ళకు ప్రతి సంవత్సరం కొత్త అర్థం, కొత్త జీవితం, కొత్త సమన్వయం. మరీ కొత్తగా క్రీస్తు జీవితం వినిపి స్తుంది. మనస్సుకు అనిపిస్తుంది.

వృద్ధులు భక్తితో పరవశించి పోతుంటే, పెద్దలు పదిమందిని చూసి పరమా నందం పొందుతుంటే, యువత చుట్టూవున్న జీవితం పులుంకొనే రంగుల మీద కలల సామ్రాజ్యం నిర్మించు కొంటుంటే, పసివాళ్లు కొత్తబట్టల మైకంతో స్వర్గం పరిపాలించే డ్యూటీ పుచ్చుకొన్నట్టు పొంగి పోతున్నారు.

చర్చిలో వున్నవాళ్లు ఎవరెవరు ఏయేదశల్లో మనస్థితుల్లో వున్నారో చెప్ప వచ్చు గానీ రత్నం మణి మాత్రం ఎవరి ఊహలనూ అందే మనుషులుకారు. వాళ్ళిద్దర్నీ చూసినవాళ్లు ముక్కుమీద వేలు వేసుకోలేదు. మూతి ముడుచుకోలేదు. కాని బిత్తర పోయారు.

సూర్యుడు పగలు, చంద్రుడు రాత్రి వుండటం మామూలే కాని ఇద్దరూ ఎప్పుడైనా ఒకేసారి వుండటం విడ్డూరం. అదే జరిగింది. చర్చిలో గంట నుంచి ఇద్దరూ వున్నారు.

వాళ్ళు పసివాళ్ళు కారు; పడుచువాళ్ళుకారు, ప్రాణం పోయే వాళ్ళు కారు; ప్రాణం తీసే వాళ్ళు. అందుకే చర్చికి భయం.

రత్నం మణిరత్నాలూ కారు, మణులూ కారు. ఒకాయన జీవరత్నం మరొక మనిషి శిఖామణి

వాళ్ళ పేర్లు చెబితే మాయల ఫకీరును చూసిన ఆడవాళ్ళు భయపడినట్లు, సర్వాయి పాపడి పేరు విన్న పసివాళ్ళు జడుసుకొన్నట్లు, ఎవరూ ఏమీ కారు కాని, వాళ్ళకెవరూ ఎదురుపోరు. కొడతారని కాదు, చంపుతారని కాదు, భయం. అంతే!

అలా అని వాళ్ళు రౌడీలు కారు. పోకిరీ వాళ్ళు కారు. చదువు సంగతి చెప్పే డిగ్రీలలో ఎం. ఎ. పెద్దదైతే అది వున్నవాళ్ళు. డిగ్రీ వుండి పూరుకున్న వాళ్ళు కారు. ఉద్యోగాలు చేస్తున్న వాళ్లు. ఉద్యోగాలు సామాన్యమయినవీ కాదు.

జీవరత్నం జూనియర్ కాలేజీకి, శిఖామణి డిగ్రీ కాలేజీకి ప్రిన్సిపాల్సు. ఇంత మంచి వాళ్ళను, పోని గొప్పవాళ్ళను,కాకపోతే ఉద్యోగుల్ని,చూచి ఎందుకు చర్చిలో వున్న జనం బెదిరినట్లు కనిపించింది? కారణం వుంది.

నాలుగేళ్ళ పూర్వం చర్చికి క్రిస్మస్ రోజున వాళ్ళిద్దరు బంధుమిత్ర సపరివార సమేతంగా వచ్చారు. బంధుమిత్రులు రంగంలోకి దూకలేదు. కాని పరివారాలు మాత్రం సరదాగా తలపడి, తలకాయలు పగిలి ఆసుపత్రిని పవిత్రం చేసి, ఆపైన సెషన్స్‌కోర్టు చుట్టూ, మేజిస్ట్రేట్ కోర్టునూ, హైకోర్టు చుట్టూ సెషన్స్‌కోర్టునూ తిప్పి, తిప్పలుపడి మూడు చెరువులు కాదు, మూడు పంపులు కాదు, మూడు ఊర్ల నీరు త్రాగి, ఉప్పుగా వుందని చప్పరించేశారు.

ఇప్పుడు ఇద్దరూ మళ్ళీ చర్చిలో కూర్చునివున్నారు. బంధువులు,మిత్రులు పరివారాలు బారులుతీరి వున్నారు. ప్రమాదం కలగబోతూవుందని పడుచువాళ్లకే ఏమిటి పసివాళ్ళకే తెలిసిపోతూవుంది.

పసివాళ్లు బెలూన్లు ఎగరవేసుకుంటున్నారు.

సిలువ ఆకారంలో వున్న చర్చిచుట్టూ చతురస్రంగా వున్న కాంపౌండులో ఇసుక వేస్తే రాలితే రాలవచ్చు కాని జనం రద్దీగా వున్నారు.

లోపల ఫాదర్ ప్రసంగం ముగిసిపోలేదు. వీరావేశంతో శివం తొక్కుతూ పూనకం వచ్చినట్టు ప్రసంగిస్తున్నాడు. పెళ్ళిలేక, పిల్లలులేక, ఆస్తిపాస్తులు లేక బైబిల్‌ని నమ్ముకుని ఏం తిన్నాడో తినలేదో తెలియకుండా ఏమీ కొదువలేకుండా జీవించే నెమ్మది మనిషి ఫాదర్. కాని ఆయన బైబిల్ తాకాడా జ్వరం రాదుగాని, అంతపని అవుతుంది. ప్రసంగం మొదలు పెట్టాడా వెర్రెక్కిపోతాడు. కాదు అలా వుంటుంది.

ప్రతిరోజూ క్రైస్తవు లెవరయినా దేవుణ్ణి ప్రార్థించ వచ్చు. ఆదివారం తప్పనిసరిగ్గా చర్చికి రావచ్చు. మామూలుగా సాధ్యంకాకపోయినా క్రిస్మస్‌రోజు అందరూ చర్చికి రావడం మామూలు. అందుకే చర్చి నిండా క్రైస్తవులు. కాంపౌండు నిండా క్రైస్తవులు. కాంపౌండులో వున్నవాళ్ళు క్రైస్తవ పరిభాషలో పండగ క్రైస్తవులు.

వీళ్ళు కాంపౌండ్‌లో లోకాభిరామాయణంలో ఎలెక్షన్ల సంగతి, గెలిచే పార్టీ సంగతి మాట్లాడుకొంటున్నారు.

చర్చిలో వున్న క్రైస్తవులకు రాజకీయాలు తెలియవు. తెలుసుకోరు. ఈ రాజ్యం ప్రజాస్వామ్యమా, పారతంత్ర్యమా అక్కరలేదు. దేవుడి రాజ్యం లభిస్తే చాలు!!! అందుకోసం ప్రార్థన, ప్రయత్నం, జీవితం.

చర్చిని తమ భుజస్కంధాల మీద పెట్టుకొని దాని బరువు మోస్తూ తమ జీవితం అంకితం చేసేవాళ్ళు. ఆ ప్రయత్నంలో శుభమయ జీవితం అనుభవించే వాళ్ళు చర్చిలోపలే వున్నారు.

మణి రత్నాల తల్లి దండ్రులు కటిక దారిద్ర్యం నుంచి జీవితం ప్రారంభించి క్రైస్తవ మతం స్వీకరించి, యేసు క్రీస్తు జీవితం ప్రచారం చేయడంలో జీవితం చాలించారు.

అయితే వాళ్ళ పిల్లలు బాగా చదువుకొన్నారు. మంచి ఉద్యోగాలు సంపాదించుకొన్నారు. వీళ్ళిద్దరూ ప్రిన్సిపాల్స్ కావడం ఈ అభివృద్ధినే తెలుపుతుంది.

మిషన్ విద్యా సంస్థలు వదిలి దేశంలోని విద్యా సంస్థలో వాళ్ళు మొదట్లోనే చేరివుంటే ఈ పాటికి ఇంతకంటే మంచి ఉద్యోగాలు చేస్తూవుండే వాళ్ళు.

కాని వాళ్ళలా చేయలేదు. దైవ సేవలో జీవించి గతించిన తల్లి తండ్రుల కొడుకులు వీళ్లు. మిషన్ సేవే మాధవ సేవ.

వీళ్ళ తల్లి తండ్రులు వాళ్ళ కాలంలో ఆప్తులు, బంధువులు. మణి రత్నాలు తమ కాలంలో విరోధులు, పరాయివాళ్ళు.

ఇద్దరికీ పెళ్ళిళ్ళు అయ్యాయి. పిల్లలు కూడా కలిగారు. వాళ్ళు బాగా చదువుకొన్నారు, ఉద్యోగాలు చేస్తున్నారు. మిషన్‌లోనూ, ప్రభుత్వంలోనూ. దాదాపు పిల్లలందరికీ పెళ్ళిళ్లు అయ్యాయి. వాళ్ళు సుఖంగా ఉన్నారు. మణి రత్నాలు ఉద్యోగాలనుంచి రిటైరు అయ్యే కాలం ఎంతో దూరంలో లేదు. ఇద్దరూ సుఖంగానేవున్నారు, మిషనరీలు ఉండిపోయిన బంగాళాలలో ! !

మరి ? ఎవరికయినా కలిగే ప్రశ్నే ఇది. వాళ్ళకేసమాధానం లేకుండా పోయింది.

తెలుగుదేశంలో ఏ విశ్వవిద్యాలయంలోనూ లేనంత మంది "డాక్టర్లు" ఉన్న కాలేజీకి ఏ స్కూలుకి రానన్ని రాంకులు వచ్చే స్కూలుకు ప్రిన్సిపాల్‌గా హెడ్ మాష్టారుగా ఉన్న వాళ్ళిద్దరూ ప్రిన్సిపాల్స్ అయ్యేసరికి కాలేజీ మామూలు కాలేజీ అయిపోయింది. స్కూలు తుక్కు దూగర జూనియర్ కాలేజీ అయింది.

చర్చిలో చందా పడుతున్నారు. చర్చిలో క్రిస్మస్ పండుగ అయిపో వచ్చింది.

ఇక ఇళ్ళలో విందు. బంధువులతో గడపడం, దాన ధర్మాలు చేయడం, దూరం నుంచి వచ్చిన కొడుకులు, కూతుళ్ళు, మనుమలు, మనుమరాళ్ళతో అంతా కలిసి గడపడం, క్రిస్మస్ ఎంత మంచి రోజు !

చర్చి సెక్రటరీ రిపోర్టు చదువు తున్నాడు. కేరల్ పార్టీలో, చర్చిలో వసూలైన మొత్తం; అయిన ఖర్చు, చేసిన దానం, వగైరా వివరాలు; ఎవరిక్కా-వాలి? మణి రత్నాలు వింటున్నారు.

పిల్లలంతా క్రిస్మస్ చెట్టు చుట్టూ చేరారు. క్రిస్మస్ తాత వాళ్ళ కోసం అక్కడ చాక్లెట్లు పెట్టి వుంచాడు. తింటున్నారు. ఆ తాతే చర్చి వెలుపల కాంపౌండులోపల బిచ్చగాళ్ళు లేని కాళ్ళ, కళ్ళ ముందు బట్టలు పరిచి వుంచారు. దాన ధర్మాలకేం కొరవ! పైసలు! పావలాలు!! అర్ధలు! రూపాయలు!!

చర్చి కాంపౌండు వెలుపల విశాలమైన బయలు. అంతా దున్ని వుంచారు. ఏమో పంట పెట్టే ప్రయత్నంగా వుంది. ఎవరున్నారో, ఎవరు పంట పెడతారో ఎవరు తింటారో!

ఆ స్థలం ఎంత లేదన్నా పాతిక ఎకరాలుంటుంది. అదెక్కడో అడవుల్లో వున్న స్థలమూ కాదు. ఊసర క్షేత్రమూ కాదు. వందేళ్ళు పూర్వం ఎక్కడెక్కణ్ణుంచో గరిక తెచ్చి వేసి పెంచి చక్కగా చేసిన బయలు అది. ఒక పక్కగా మూడు కాలేజీ హాస్టళ్ళు. మరొక పక్కగా లెక్చరర్లుండే ఇళ్ళు. ఈ మూలకుంది చర్చి. అదంతా బయలు.

శతాబ్దం పూర్వం ఇది ఊరికి దూరంగా ఉన్న చోటు. ఇప్పుడు ఊరికి నడిబొడ్డు. మనిషి వున్న చోటే మిత్రుడైనా శత్రువైనా వుంటాడని నమ్మవచ్చు. క్రైస్తవులు అయిన వాళ్ళు కానివాళ్ళు ఈ చుట్టూ ఇళ్ళు కట్టుకోవటం వల్లే ఈ ప్రదేశం పట్టణం గుండె అయింది.

క్రైస్తవ మతం ప్రచారం చేస్తున్న రోజుల్లో తెల్లవాళ్ళు ఊరికి దూరంగానే వున్నారు. అందుకే ఊరికి దూరంగా వున్నవాళ్ళు క్రైస్తవులయ్యారు.

విద్యకోసం, వైద్యం కోసం, ఉద్యోగాల కోసం హిందువులు కొందరు క్రైస్తవులయ్యారని మామూలుగా అనిపిస్తుంది. కాని నిజానికి కారణం సమానత్వం మీద ఆశ! ప్రేమ! భక్తి!

ఎందుకో మనిషి ఏమిలేని రోజుల్లో కష్టాల్లో, బాధల్లో ఇతరులతో కలిసి వుంటాడు. అన్నీ వున్న రోజుల్లో సుఖాల్లో సంతోషాలలో విడిపోతాడు. ఇది మానవ నైజం ! క్రైస్తవుడూ మనిషే ! అందుకే క్రైస్తవుడూ తనలో తాను నేడు విడిపోతున్నాడు. వేరవుతున్నాడు.

చర్చిలో ఎంత మౌనం ! వెలుపలకి రాబోయే ముందు చేసుకొనే ప్రార్థన!

నిరంతరం శ్రమించే మనిషికి చర్చి విశ్రాంతి

ఎప్పుడూ శబ్దించే మానవ యంత్రానికి చర్చి విరామం.

నిశ్శబ్దత నుంచి మానసిక ప్రశాంతిని పొందటానికి చర్చి క్రైస్తవులకు దేవుడిచ్చిన వరం.

మైక్ శబ్దంతో కాంపౌండు జనం గోలలతో, ఫాదర్ ప్రసంగంతో ప్రతిధ్వనించిన ప్రదేశం ప్రశాంతంగా వుంది.

ఈ ప్రశాంతి పశువుల పాకలోంచి, బెత్లహేంలోంచి ఆసియా అంతటా, ప్రపంచమంతటా ప్రవహించి వున్న కాలం ఇది.

తల వంచుకోవటం తెలియని మణి రత్నాలు, తలలు వంచుకొన్నారు. మౌనంగా ఉండలేని వాళ్ళు మౌనంగావున్నారు. ఒక్క చోట ఉండకూడని వాళ్ళు ఒకే చర్చిలో ఉన్నారు. ఇదేం ప్రమాదమో ! క్రిస్మస్ జరిగి పోతూవుంది.

ఈ ప్రదేశం అంతా భారత దేశంలో భాగమే ! తెల్లవాళ్ళు పరిపాలించిన రోజుల్లో క్రైస్తవ మిషనరీల కోసం ఈ భూభాగం దత్తం అయింది. ఆ రోజుల్లో దీనికేం పెద్ద విలువలేదు.

ఇప్పుడు సెంటు నేల అయిదువేలు ఇస్తామన్న అమ్మేవాళ్ళు ఈ ప్రాంతంలో దొరకరు. అలాంటిది పాతిక ఎకరాల నిక్షేపం లాంటిది స్థలం. ఇది ఏ వ్యక్తి సొంతమూ కాదు; మతం ఆస్తి; ఇంత ఆస్తి వుండీ, ఎవరికీ ఉపయోగ పడదు. లంకెల బిందెల్ని రాక్షసులు, నాగుబాములు, దెయ్యాలు కాపాడినట్లు ఈ ఆస్తిని మతం కాపాడుతూ వుంది. అది తినా తినదు, ఇతరుల్ని తిననివ్వదు.

తెల్ల దొరలు వెళ్ళిపోతూ వదిలిపెట్టిన బంగళాలలో అప్పుడు మత ప్రచారకులుగా ఉన్నవాళ్ళు చేరుకున్నారు, సొంతం చేసుకున్నారు. వంశ పారంపర్యంగా అనుభవిస్తున్నారు.

ఆ తల్లి దండ్రుల వారసులుగా మణి రత్నాలు ఈ బంగాళాలలో స్వగృహా లలో లాగా నివసిస్తున్నారు, పోనీ జీవిస్తున్నారు.

అంతటితో సంతోషిస్తే ఆపదలే లేవు. బంగళా చుట్టున్న స్థలమంతా నాదంటే నాదంటూ రెండు బంగళాల వాళ్ళు పోటీ పడి చర్చి, క్వార్టర్స్, హాస్టల్స్, నావంటే నావంటూ మణి రత్నాల రూపంలో కోర్టుల చుట్టూ తిరిగారు. మొత్తం మీద చర్చి ఆస్తిఅంతా నాది నాది అని కొట్లాడుకున్నారు. తిట్లాట, పోట్లాటగా, అది మర్డర్లాటగా మారి పోయింది.

శిక్షలు పడ్డవాళ్ళు లేరు. జైల పాలైన వాళ్ళులేరు,చనిపోయిన వాళ్ళులేరు. కాని చర్చిఆస్తికి మణి రత్నాలు సమానంగా వారసులుగా కిందా మీదా పడ్డాక అక్కడొకతీర్పు ఇక్కడొక తీర్పు ముగిశాక, అటింతా ఇటింతా ఖర్చు అయ్యాక తీర్మానం అయింది తీర్పు వచ్చింది.

హైకోర్టుతీర్పు ఆసలేం బాగాలేదని సుప్రీం కోర్టుకు మణిరత్నాలు మర్యాదగా కేసుదాఖలా చేశారు. అదెప్పుడు మొదలవుతుందో, ఎప్పుడు తీర్పు వస్తుందో మణిరత్నాల కాలంలోనే తీర్పు వింటారో వీళ్ళ పిల్లలు వినవలసివస్తుందో వేచి చూడవలసిందే!! మిగతా కథ వెండి తెరమీద చూడవలసిందే!

చర్చిలో నుంచి ప్రార్థన ముగించుకొన్న జనం బైటికి వస్తున్నారు. కబుర్లు బంధుత్వాలు, పలకరింపులు, అభినందనలు, షేక్ హేండులూ, కలకలం, రద్దీ!

చర్చిఅంతా ఖాళీఅయింది. అందరూ వెళ్ళిపోయారు. కానీ ఫాదర్ పోలేదు. ఎందుకు పోలేదంటే మణి రత్నాలు పోలేదు కాబట్టి.

బైటికి పోయిన వాళ్లు లోపలున్న మణిరత్నాలను చూస్తున్నారు.

వాళ్ళ బంధువుల మిత్రుల మాటకేంగాని పరివారం మాత్రం పరాకుగా లేదు.

ఫాదర్ వచ్చి ఇద్దరినీ అభినందించి మరీ వెళ్ళాడు.

వెలుపల ఉన్న వాళ్ళు మణిరత్నాలు గోదాలో వస్తాదులు లాగా కుస్తీ పడతారని పందెం కాసుకొంటున్నారు.

వాళ్ళలో ఎవరు చేయిఎత్తినా పరివారం తలపడుతుందని నమ్ముతున్నారు! వాళ్ళలో ఎవరు ఎవరి వాళ్ళో పోల్చు కుంటున్నారు.

కూడబలుక్కున్న వాళ్ళ మాదిరిగా ఇద్దరూ ఒకేసారి కుర్చీలలోనుంచి లేచి నిలబడ్డారు.

వెలుపల నుంచి తొంగి చూచే వాళ్ళ కళ్ళలో ఆత్రం!

మణి రత్నాలు ఒకరివైపు ఒకరు ఒక్కొక్క అడుగు వేస్తుంటే. బైట నిలబడ్డ జనం తలుపుల దగ్గర, కిటికీల దగ్గర ఒకరు మీద ఒకరు ఎక్కి నిక్కినిక్కి చూస్తున్నారు.

చర్చి సెంటరులో ఇద్దరూ నిలువుగా, నిటారుగా, నిలువెత్తున నిశ్శబ్దంగా, నిశ్చలంగా నిలబడి వున్నారు.

ఇద్దరూ ఒకేసారి కుడి చేతులెత్తారు.

చేతితో కొట్టవచ్చు. నెట్టవచ్చు. గొంతు పిసకవచ్చు.

కానీ ఇద్దరి చేతులూ కలిశాయి; కరచాలనం షేక్ హేండ్స్.

క్రీస్తు రెండవ రాకడను, క్రైస్తవ భక్తులు వాళ్ళిద్దరినీ చూచి, భావించు కొంటున్నారు.

రెండు చేతులూ ఊగుతున్నాయి, ముఖ్యంగా నవ్వుతున్నాయి.

'విష్ యు హేపీ క్రిస్మస్' ఇద్దరూ ఒకేసారి అన్నారు.

జనం విన్నారు.

అందరూ అనుకొన్నారు.

'విష్ యు హేపీ క్రిస్మస్'

బంధువులు మిత్రులు మామూలే కాని పరివారం కూడా ఎదుటి పరివారంతో ఎదురుగా నిలబడి చేతులు కలుపుతున్నారు.

కాంపౌండు నిండా జనం, భయం లేని జనం, సందేహం లేని జనం.

కాంపౌండు అంతా షేక్ హేండ్స్.

ఏ మూల విన్నా, స్త్రీలు, పురుషులు, పిల్లలు అంతా ఒకటే మాట.

'విష్ యు హేపీ క్రిస్మస్'

చర్చి గంటలు నిర్విరామంగా మోగుతున్నాయి.